

له شکره ونبووه که

ئیتالۆ کالشینۆ

له عه ره بیه وه: یاسین عومەر

برپار بوو ئه و پۆژه سه ربا زانی له شکرکی یه کیک له یه که سوپاییه به هیزه کان له شه قامه کانی شاردای به پۆشتنی سه ربا زی برۆن. سه ربا زه کان هه ره له ده می به یانییه وه له گۆرپه پانی سه ربا زه که دا به ریز پاوه ستابوون و چاوه پروانی ده ستپیکردنی رپۆره سمی پۆشتنه سه ربا زییه که بوون. خۆر ورده ورده به رزده بووه وه و سێبه ری ئه و توله سه که له پولا وازانه یش که له ده وروبه ری سه ربا زه که دا به ره لآ بوون کورتتر و کورتتر ده بوونه وه. سه ربا ز و ئه فسه رو پایه بلنده کانی سه ربا زه که به به رگی سه ربا زی ته واوه وه و له ژیر کلاوزرئ قه یتانه تازه کانیانه وه، ئاره قه یان لیده چۆرا. سه ره له شکر، به سواری ئه سپه سپیه که یه وه فه رمانی دا: ته پله کان هاتنه ده نگو شه پیورچیه کان و ئه و باقی ژه نیاره کانی دیکه ی له شکره که ده ستیان کرد به ژه نین و ده روازه کانی پادگانه که له سه ر سه که کانیان سوپانه وه به هیمنی کرانه وه.

گرت، که خه لکی بی ئه ویش ده توانن کاروباره کانیان ئه نجام بدهن.

یه کیک له ده میککوته کان، پرجیوتا، وای پیشان ده دا که به هه مان توانای پیشوووه ده مبه که ده کوتیت، به لام له راستیدا داره که ی ته نها له پیستی ده مبه که ی ده خشانو ده نگیک که له ته پله که ی ده هینا له ته په ته پیکی سوک و نزم زیاتر نه بوو، به لام ئه م ده نگه نزمه بی ده نگدانه وه یه، هه ته نیا تاییه ت به پرجیوتا و ته پله که ی نه بوو، ئه مه رهوشی گشتیی ته وای له شکره که بوو. له به ره وه، کتومت له و ساته دا که پرجیوتا شیوازی ژه نینه که ی گۆری، باقی ده میککوته کانی دیکه ش هه مان شتیان کرد، پاشان تۆره ی شه پیورژه نه کان هات: ده نگیکی کز به وینه ی ئاه! له به ره وه ی که س به توندی فووی به شه پیوره که یدا نه ده کرد. ئه و سه ریان و ئه فسه رانه ی که به نیگه رانییه وه ئه م دیمه نه یان ده بیینی، قاجیان که به هه موو هیزی خۆیانه وه به ریان کردبووه وه، به هیمنی هینا یانه خواره وه و پاشان له دۆخیکدا که له سه ر په نجه ده رپویشتن، رپویشتنه سه ریانیه که یان تیکدا.

سه ره نجام، بی ئه وه ی هیچ که سیک فه رمانیکی تاییه تی ده رکردییت، ریزیکی دوورو دریز، له راستیدا ریزیکی زۆر دوورو دریزی سه ریانیه که له ره وشه ریکوییکو ریکخواوه که ی خۆیان ده رچوون. ئیستا ئیدی سه ریانیه که به شیوه یه کی شلو شیواو و بی هۆ بۆ پیشه وه ده رپویشتنو چه کمه کانیان به سه ر زه ویدا راده کیشران و هه ندیک جاریش به ریه که ده که وتن. ئه و سه ریانیه ی که لپرسراوی تۆپخانه بوون و به شیوه یه که له گه ل باقی له شکره که دا به ته نیشته گالیسکه ی تۆپه کانه وه ده جولان، له پر هه ستیان به شه رمو ته ریقی کرد: هه ندیکیان

ئاسۆی شاره که له دووره وه دیار بوو. گه واله هه وری سپی به ئارامی له ئاسمانی شیندا ده جولان. له شکره که له شاره که نزیک ده بووه وه: شار، به بازنه ی دووکه له کان که له دووکه لکیشی ماله کانیه وه بۆ ئاسمان به رز ده بوونه وه، شار، به بالکۆن و بریسکه ی ئه و جلگه کانزاییانه ی سه ر ئه و ته نافانه ی که بۆ هه لواسینی جلوه رگه لیکیی ته ر له م به ره وه بۆ ئه و به ر پاکیشرابوون، شار به په رچبوونه وه ی تیشکی خۆر له ئاوینه ی میزته والییتی ماله کان و سه مای گولینکی ئه و په ردانه ی به رامبه ر په نجه رکان بوون، شار به تیشکی خۆر له سه ر گواره ی ئه و خانمانه ی که به رامبه ر میزته والیته کان دانیشتون، شار به منداله چلوره فرۆشه کانیه وه، به عه ربه انه ی ده ستیی سه یوانداری چوارپالووه شووشه یی و پر له پسکییتی مۆتاوه، شار به منداله کانیه وه له کۆتایی به کره ده زوویه کی زۆر دریزه وه، کۆلاره یه که به کلکی کاغه زیی سووره وه که به سه ر سه ریانیه وه ده شنایه وه و جار جاره ش به جولیه کی له پر بینی ده گرت و وه که ئه وه ی تا به رزایی ئه و هه وه سپییانه ی که به ئارامی له ئاسماندا ده جولین، به رز ده بیته وه.

سه ریانیه که له سه ر پیتی ته پله کان و له نیو هه راو زه نای ره وپه وه ی گالیسکه کانی یه که ی تۆپخانه دا، به وپه ری تواناوه پییان به زه ویدا ده کوتا و به دریزیاری کاروانه که به رپوشتنی سه ریانیه ده رپوشتن، به لام کاتیک شاریان به و ئارامی و پایه داریه وه له به رامبه ر خۆیاندانی، تۆزیک تاس بردنیه وه و راده ستی هه ستیکی تاییه ت بوون، له چه شنی هه ستکردن به جۆره بی مه یلی و هه ستیکی ویکچو به رهوشی میوانیکی ناوه خته. له پر رپوشتنه سه ریانیه که رهوشی خۆیندنی ناوه ختی که له شیریکی به خۆوه

دەكەوتەو ە پى. شىۋەى ھەنگاۋنانى ئەسپەكەى سەرلەشكر تۆمىنى لە پۆشتنى ئەسپىكى جەۋكراۋ دەچو، بەلام بۇ پەبىردن بە مەوقىعەتەكە چەند ساتىك پامان پىۋىست بوو تا سەرلەشكر تۆمىنى و ئەسپەكەى بىنەۋە سەر خۆيان و پۆشتنى جوانو چورنالەى رىكوپىكىان دەست پىبەكەنەۋە. بە ھەلسەنگاندنىكى خىراى بارودۇخەكە، سەرلەشكر فەرمانىكى بىنەملو ئەۋلاى دەركرد: «ھەر كەس بۇ جىي خۆى».

دەمبەكەكان ھاتنەۋە دەنگوپىتى رىكوپىكى مارشيان دەست پىكردەۋە. رىزى نارىكوپىكى سەربازەكانىش بەخىراى رىكوپىكىيە سەربازىيەكەى يەكەم جارى بەدەست ھىنايەۋە. سەربازەكان بەپشت بەخۆبەستىن ئەۋپەرى تواناۋە پۆشتنى سەربازىيان دەست پىكردەۋە. سەرلەشكر چاۋىكى خىراى بە رىزە رىكخراۋەكانى سەربازەكاندا خشاندا و لە دلى خۇيدا وتى: «ھم! بەمە دەوترىت پۆشتنى سەربازىي پاستەقىنە».

چەند رىپوارىك كە بەسەر شۆستەكەدا تىدەپەرىن، پراۋەستان و تەماشى رىزى سەربازەكانىان كرد. پوانىنىان پەۋشى ئەۋ سەرىكەرە ئارەزومەندانەيان ھەبوو كە دەتگوت لە جەرەيانى ئەۋ ھەموو وزەيە لە ژىر پىي سەربازەكاندا ھەستىان بە چىژۋەرگرتن دەكرد، بەلام لە ھەمان كاتدا ھەستىكى ئازارۋىي سەرىيان ھەبوو، كە ھۆكەيان نەدەزانى، جۆرە ھەستىكى نارپۆشنى مەترسىدار، ئەگەرچى ئەۋەندە مەسەلەى گرنىگان لەسەر شان بوو، كە بوارى پراۋەستانى زىاترو بىركردنەۋە لە تۆپو تەفەنگىان نەبوو.

سەربازو ئەفسەرەكان كە ئەم سەرىكردنو

ھەۋلىان دا بىدەربەست خۆيان پىشان بەدن و بى ئەۋەى تەماشى گالىسكەى تۆپەكان بەكەن، بەردەۋامى بە پەۋتە سەربازىيەكە بەدن، بە جۆرىك كە دەتگوت ئەۋانىش بەھەمان شىۋە بە رىكەوت لەۋ ناۋە پەيدا بوونو پەيوەندىيان بەۋ پۆشتنە سەربازىيە و ئەۋ تۆپانەۋە نىيە. دەستەيەكەش زۆر نرىك و چەسپىو بە گالىسكەى تۆپەكانەۋە ھەنگاۋيان دەنا، دەتگوت دەيانەۋىت تۆپەكان لە پىشت خۆيانەۋە بشارنەۋە تا خەلكەكە ئەۋ دىمەنە زىندوۋە نەبىنن. چەند كەسكىش لەسەر تۆپەكان شتىكىان بەسەر خۆياندا راكىشا تا نەبىنرىن يان زۆر سەرنجرانەكىشن. ژمارەيەكى دىكەش پوانگەيەكى جىاۋازىان لەگەل باقى ئەۋانى تردا گرتەبەر: بە پەۋشىك ۋەك بلىت ھەموو پراۋادەكەيان بە گالته گرتوۋە، زەردەخەنە لە بن لىۋيان، بە سەرى پەنجەيان لەسەر لولەى تۆپەكانىان دەدا، سوديان لە مىلى تەفەنگەكانىان ۋەردەگرتو ھەۋلىان دەدا پەۋشىك نىشان بەدن، كە ۋەك بلىي سەرجەمى رىپورەسمەكە فەشەيە. لە راستىدا ئەۋان دەكوشان ۋا لە سەرىكەران بگەيەنن كە بە ھىچ شىۋەيەك مەبەستىان نىيە بۇ كوشتنى ئەۋانى دىكە سوود لەم تۆپو تەفەنگانە ۋەرىگرن و ئەمپۇ ئەم چەكە زەبەلاحو دەگمەنو سەرمەقەستانەيان تەنيا بۇ ئەۋە ھىناۋەتە دەرى كە برىك ھەۋا لىيان بەدات.

ئەم ھەستى گىژىيە، تەنانەت دزەى كردبوو بۇ سەرلەشكر تۆمىنىش. ئەۋ بە ئاشكرا سەرى تا نرىكى سەرى ئەسپەكەى ھىنابوۋە خورئ. ئەسپەكەش بە جىي خۆى رىتى جۈلەكردنى تىكچوو بوو، برىك جار لە نىۋان يەك دوو ھەنگاۋدا كە ھەلىدەنان كورته ۋەستانىك دەۋەستاۋ پاشان بە مقەيەرىيەۋە

ئەو باخەوانانەى كە سەرقالى ئاودانى چيمەنەكان بون، لە بەرامبەر خۆياندا چييان دەبيني؟ لەشكرىك كە بەرەو ئەوان دەهاتەپيشى، ئەوئيش بە چاوى نوقاو و چەكمەگەلىكەو كە دەنران بە سەر گژوگيا ناسكەكاندا. باخەوانە داماوەكان نەياندەزانى چۆنچۆنى سۆندەكانيان بگرن تا ئاو بە سەرو دەموچاوى سەربازەكاندا نەپرژىت، ناچار سەرى سۆندەكانيان بە بەرزى دەگرت. بەلام وايش ديسان ئاو لەسەرەو دەپرژايە سەر زەوى و لە شوئىنى جياواز جياوازدا پەرشو بلاو دەبوو. باخەوانىكيان ئاوەكەى كرد بەسەر سەرلەشكر تۆمىنىدا و سەرتاپاي سەرلەشكرى تەپ كرد. سەرلەشكرى تەپ، بە بەژنى بەرزەو، بەسوارى ئەسپەو بۆ پيشەو دەپۆيشت، بە چاوانى داخراو و لە ئەسپەكەى پەريپە خوارى و هاوارى كرد: «لافاو! لافاو! بۆ پيشەو بەرەو كارى فرياگوزارى» و پاشان يەكسەر خۆى كۆكردەو و كۆنترۆلى لەشكرەكەى بەدەستەو گرتەو و كەسەكانى ناو باخچەكانى بۆ دەرەو رينوينى كرد.

بەلام سەرلەشكر ماوئەيەك مات بوو. هاوار هاوارى «لافاو! لافاو!» كە نەينى و هيوايەكى ئاشكرا دەكرد، كە ناخودئاگا لەودا دروستى كردبوو: چاوەروانى بۆ روودانى لەپرى بەلايەكى ئاسمانى، كارەسانىكى سروشتى، كە بئ ئەوئەى كەسىك بكوژىت ئەوئەندە مەترسیدار بىت كە بتوانىت رۆشتنە سەربازىيەكە هەلوەشىننەو و لەبرى ئەو هەلى ئەو بە لەشكرەكە بدات كە كارگەلىكى سوودبەخش بۆ خەلكى شارەكە ئەنجام بدەن. دروستكردنى پرد، هاوئاھەنگكردنى كارە فرياگوزارىيەكان و چەندىن كارى ديكە. بەتەنھا ئەمانە دەيانتوانى ئارامى بە وىژدانى ئەو بىەخشىن. لەشكرەكە كە ئىستا ئىدى لە پاركو باخچەكان

روانينەيان لەسەر ماسولكەكانى خۆيان هەست پىدەكرد، دووبارە دووچارى هەمان ناپەحەتییى لە پەسن نەهاتوو دەبوونەو. بە هەمان هەنگاوى پتەو و پايدارەو دەريژەيان بە رۆشتنە سەربازىيەكەى خۆيان دەدا و لە هەمان كاتيشدا نەياندەتوانى ئەو بىرۆكەيە لە مېشكيان دووربخەنەو، كە ئەم رۆشتنە سەربازىيە بەسەر خەلكە باشەكەى شاردا سەپىنراو.

سەربازى پىادە، مارانگون ئارلىمجيۆ، بۆ ئەوئەى لە بەرامبەر خەلكەكەو روانينەكانياندا هەست و هۆشى پەرت نەبىت، نىگای برىبوو زەوى: كاتىك لە دۆخى رۆشتنى سەربازىدايت تەنھا بابەتى گرنگ بەلاتەو ئەمەيە كە لە ريزدا بيت و هەنگاوەكانت هاوئاھەنگ بكەيت لەگەل رىتمى مارشەكەدا، ئەو باقى شتەكانى ديكە تىپ خۆى حەل و فەسلىان دەكات. بەلام كەموكوپى كارەكە لىرەدا بوو كە سەدان سەربازى ديكەى لەشكرەكەش خەرىك بوو لە سەر هەمان بىر هەمان ئەو كارەيان دەكرد كە سەربازى پىادە مارانگون دەيكرد. لە راستىدا دەتوانىت بوترىت كە سەرجمى لەشكرەكە: لە ئەفسەرى بەشەكانەو بىگرە تا ئەو سەربازانەى كە ئالايان هەلدەگرت، تا خودى سەرلەشكرىش، بە وريايى تەواو و پىداگرى لە پاراستنى سىستەم و هاوئاھەنگى خۆيان دەريژەيان بە رۆشتنە سەربازىيەكەيان دەدا، بىئەوئەى سەريان بەرز بكەنەو. سەربازەكان دەچوونە پيشەو، دەستەى شەپپوورچى و دمبىكوتەكان لەپيش ئەوانەو دەپۆيشتن و تاو نا تاوئىك دەتبىنى لەشكرەكە بەملاو ئەولادا خوار دەبىتەو، لەلاى بەشى قىرتاوكراوى شەقامەكە دەچىتە ناو باخچەى تەنىشت شۆستەو پاركەكانەو و لالەو وەنەوشەكان دەپلېشىنئىتەو.

هاتبووه دهري، له خاليكي ديكه ي شاردا دهجولا. هه لبه ته نهك له شه قامه پانو پوره كاندا كه بو پيوره سمى پوشتنى سه ربازي ده ستنيشان كرابوون، بهلكو له به شيكي شاردا كه كوچه و كو لانه كاني باريكو پيچاو پيچ بوون. سه رله شكر برياري دابوو كه له م به شه وه قه دبر بكنه و به بي كات به فيرودان هه رچي زووتر خو يان بگه يه ننه گو ره پانه كه.

جموجوليكي سه ير له گوزه رگاكاني ئه م ناوچه يه دا به رچاو ده كه وت. ته كننيكاراني كار هبا له سه ر په يژه دريژه كانيان سه ر قالي چا ككر دني لامپي سه ر شه قامه كان بوون و ژماره يه كيش ته لي ته له فونه كانيان سه ر و خوار راده كي شا. نه خشه سازاني كومپانيا ئه ندازه ييه كان به خو يان ستوديولايت و سينيچكه و ئاميره پله داره كانيانه وه شه قامه كانيان روپيو ده كرد. كر يكاراني كومپانيا ي گاز (غان) به ئيسپانه و ئاميره تاييه تيبه كانيانه وه، ده روازي سه ر كو نتوري غازه كه يان له شوسته كاندا ده كرده وه. قوتاياني قوتابخانه، به ريز به سه ر شوسته كاندا ده رويشتن. كر يكاراني بيناسازي له ته خشتيان بو وه ستاكان هه لده دا: «هيي! هيي!» پاسكيلسواران به خو يان و په يژه كانيانه وه كه له سه ر كو ليان هه ليان گرتبوو و هو پنيان ليده دا، له گوزه ره كاندا تيده په رين و ته ماشاي هه ر په نجه ريه كت ده كرد خزمه تكار يكت ده بيني خه ريكي شوشتني چوارچيوه يه كي شو شه يي بوو يان سه ر قالي له ئاوه لكيشاني جلوه رگي شو روا بوو له سه تلي گه و ره گه و ره دا. سه ره نجام ده بوو له شكره كه به پوشتني سه ربازيه وه به نيو شه قامه پيچاو پيچه كاندا تيبه پ بنو سه ربازه كان ريگه ي خو يان به نيو تو ريك له ته لي ته له فون و ئاميري ئه ندازه گيري و په يژه و چال و حه فره كاني كو نتوري

گاز و ريزي كچاني مه كته بلي ده كرده وه و له هه مان كاتدا وريا بوون كه ئه و له ته خشتانه بگر نه وه كه به هه وادا هه لده به زينه وه: «هيي! هيي!» و له گه ليشيدا ورياي جلي ته ر و ئاوي ئه و سه تلانه ش بوون كه خزمه تكاره كان له نهومي چواره مه وه ده يان پر شتنه خواره وه.

سه رله شكر تو ميني دركي كرد بوو كه ونبوون. هه روا كه به سه ر ئه سپه كه يه وه چه مابووه وه رو ي كرده رپيوار يكو لي پرسى: «ببوره! ده كر يت پيمان بفرموون كه نزيك ترين پيچه بو گو ره پانه سه ره كييه كه له كام لاوه يه؟» رپيواره كه پيا ويكي ورديله بوو و چاويلكه يه كي بچوكي له چاودا بوو، پاش تو زيك وه ستان، وتي: «ريگاكه ي كه ميك ئالوزه و ره نكه ون بين، به لام ئه گه ر حه ز بكن، من ده توانم ريگايه كي قه دبر تان پيشان بده م، كه به نيو حه وشه ي كو مه ليك شو يني ني شته جي بووندا ره ت ده بيت و ده گاته شه قاميكي ديكه، كه ده روات به ره و گو ره پاني سه ره كي. ئه م ريگايه لاني كه م چاره كه سه عاتي ك پيشتان ده خات.»

سه رله شكر پرسى: «ئايا له شكره كه هه مو ي ده تواني ت به نيو ئه و حه وشه يه ي كه ده يلين ره ت بيت؟»

كابرا ي ورديله ته ماشايه كي سه ربازه كاني كردو به جوله يه كي گومان ئاميزه وه وتي: «هم! باشه ده توانين تاقبي بگه ينه وه.»

كابرا ي ورديله كه وته پيش و ئه واني به ره و ده رگايه كي گه و ره ريتموني كرد. دانيشتواني حه ساره كه كه له پشت محاجه رهي ژه نكاويي بانيزه كانيانه وه نوشتا بوونه وه و سه يري خواره وه يان ده كرد، كه سه ربازه كان به ئه سپ و تو پخانه كانيانه وه هه وليان ده دا بينه ناو حه وشه كه وه.

لیده که یین! ده بیئت زۆر ماندوو بوو بیتن! له م لایه وه وهرنه ژووری تکایه! نزیکتره! به لام تفهنگه کانتان له دهره وه دانین! له بهر خاتری منداله کان! بیگومان خۆتان دهرانن که...»

به م شیوه یه بوو که له شکره که ورده ورده لیکه له شه، به درژیایی پارپه و دالان و بانیزه کان و له و بی سهره به ره بییه دا، شوینه وارپک له کابرای وردیله ی چاویلکه له چاو که ریگاکه ش شاره زا بوو، نه ده بینرا.

خۆر ئاوا بوو بوو و هیشتا تا قمیکی په راگه نده ی سهریازه کان له نیو پارپه و بانیزه ی چه ساره که سهرگه ردان بوون. ئا له و سهره وه، سهرله شکر تۆمینی دهسته وئه ژنۆ له پشت ستاره ی سهریانی بالآخانه یه کی به رزه وه هه لئوشکابوو. له ویوه دهیتوانی شار له ژیر پیکانی خۆیدا ببینیت، شار که له هه موو لایه که وه فراوان بوو بوو، به شه قامو گۆره پانه چۆله کانیه وه. له پال سهرله شکر تۆمینی، دهسته یه که له سهریازه کان بوون که له سهر سوفا له کانیه سهریان به هر چوار په ل، به ئالای په نگا وره نگو ده مانچه به دهسته وه ته قه ی خۆناسینه وه یان ده کرد.

سهرله شکر فه رمانی دا: «په یوه ندی بکه! خیرا په یوه ندی بکه! شوینه که په رینه وه لیی سه خته... توانامان نییه درژه به رویشتن بدهین.. چاوه پپی فه رمانین.. چاوه پپی فه رمانین».

سه رچاوه:

شاه گوش می کند، ایتالو کالوینو، تهران، انتشارات مروارید، چاپ اول ۱۳۸۲، ص (۶۸-۷۵).

سهرله شکر پرسیی: «ئه و دهرگایه کامه یه که ده بیئت لییه وه بچینه دهری؟»

کابرای وردیله وتی: «دهرگا؟ کام دهرگایه؟ په نگه من زۆر باشم بۆ پروون نه کرد بیتنه وه.» ئیوه ده بیئت له نیو چه وشه که وه سهرکه ونه سهری تا دوایین نهۆم، له ویوه ده چن بۆ پپیلیکانه ی باله خانه که ی دواترو له وی دهرگایه که هه یه که پپی هه یه بۆ شه قامه که ی پاشتر.»

سهرله شکر هیشتا هه ولی دها که له سهر وه ختی سهرکه وتن به سهر پپیلیکانه که دا له سهر زینی ئه سپه که ی قایم و پته و دانیشیت. به لام دوا ی دوو جار ساتمه خواردن بریاری دا ئه سپه که ی به یه کی له پایه گه چینه کانی باله خانه که وه به سه ستیته وه و به پی سهریکه ویتته سهری. بریاریان دا تۆپه کانیش ههر له وی له ناو چه وشه که دا به ئلنه وه و پیاویکی پینه چی به لیینی دا که چاودیریان بکات.

سهریازه کان به رژیکی یه که نه فه ری به پپیلیکانه کاندای سهرده که وتنه سهری. ههر کات ده گه یشتنه به رده م مالیک، دهرگای ماله که ده کرایه وه و مندالان ده هاتنه دهری و هاواریان ده کرد: «دایه! دایه! وهره سهریر بکه، سهریازه کان خهریکن رته دهرین! له شکره که خهریکه روشتنی سهریازی ری ده کات!»

له نهۆمی پینجه م، بۆ ره تبوون له پپیلیکانه یه که وه بۆ پپیلیکانه یه کی دیکه، ده بوو له به شی دهره وه ی باله خانه که وه به به رده م بانیزه کاندای رته ببین. په نجه ره کان روو به مالگه لیک ده کرانه وه، که ساده و بی پازاندنه وه و پپ له قهره ویله ی سپرینگدار بوون و خیزانه مندال زۆره کان تیایاندا ده ژیان.

سهریازه کان که به قه راغی په نجه ره کاندای تیده په رین، بانگه یشتکردنی باوک و دایکی منداله کانیا ن ده بیست: «فه رموو وهرنه ژووره وه! ده فه رمووون تکاتان